

Előfizetési árak:
 Egész évre 30.— Ft
 Félévre 18.—
 Negyedévre 8.50—
 Egy hónap 1.—
 Magyar számla 4 hr.
 Megjelenik minden-
 nap, vasnap kivé-
 tével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

**Szerkesztőség és
 kiadóhivatal:**
 Főpiac, a vára-
 házzal szemben.
Hirdetések:
 Egy hasábrs postá-
 soronkint 5 kr-ival
 számoltatnak.

Alkotmányos költségek.

— február 22.

Rohonczy Gedeon nagy pszi-
 kológus és kitünő hazafi. Rohonczy
 hazafias lelkét megszállotta a bü-
 és bánat, a midőn látta az ellen-
 zék kínos vergődését, tehetetlen-
 ségét. S ismerve a parlamentáris-
 musnak azt az alaptörvényét, hogy
 erőteljes, harcoképes ellenzék nél-
 kül erőtlenné és parodiává lesz
 az egész parlamenti élet, Rohonczy
 ur — a kinek lelki nyugalma
 különben is erősen megostromolta,
 az agrárszocializmus veszedelmes
 terjedése, — hazafias kétségbe-
 esésében módot és eszközt keresett
 arra, hogy az önhibájából tehetet-
 lenné lett ellenzékét újból galva-
 nizálja. Mint a politikai viszonyok
 alapos ismerője s mint kiváló
 pszikológus is csakhamar kitalálta,
 hogy az ellenzéknek csakis szenzá-
 cziós dolgokkal a letargiából fel-
 rázni, új életre kelteni, lévén az
 nyilvánvaló dolog, hogy a kormá-
 ny kezében van nemcsak a
 hatalom és erő, hanem a siker és
 az igazság is.

Minden más fegyvert régen
 kicsavart az ellenzék kezéből ez
 a kormány és a szabadelvü párt,

ugy, hogy csak a botrányhajhá-
 zás kisebb-nagyobb morzsái ma-
 radtak meg az ellenzéknek.

A szabadelvü-párt és a kormá-
 ny sohasem csinált ugyanis
 titkot belőle, hogy sulyt helyez
 arra, hogy soraikban ne csak a
 tőke és a nagybirtok, hanem az
 anyagiakban kevésbé bővelkedő
 magyar értelmiség is képviselve
 legyen. S ha a párt dús gazdag em-
 berei méltányolva a kormány eme
 dicséretes intenczióit, áldozataik-
 kal lehetővé tették, hogy a sze-
 rényebb viszonyok közt élő mun-
 kakedvelő s tehetséges hivei a
 szabadelvü-pártnak is bejuthassan-
 nak a parlamentbe, ezt rosszalni
 aligha lehet.

Hisz éppen a Rohonczy Gedeon
 esete a legjobb bizonyíték, ennek
 az állításnak az igazolására. Ro-
 honczy ugyanis nyíltan bevallotta,
 hogy mindaddig, a míg csak te-
 hetten meg nem rongálták anyagi
 helyzetét, sohasem kért s sohasem
 kapott választási ezélokra pénzt a
 pártkasszából. Sőt, ha tulozati sku-
 pulozitása vissza nem tartja tőle,
 bátran bevallhatta volna, hogy
 voltak idők, a midőn a pártérde-
 kek előmozdítására ő maga is

jelentékeny áldozatokat hozott a
 pártnak.

Ez az egész ügy tehát tisztán
 csak a szabadelvü-párt belső ügye,
 mely, s ezt ma már bizonyára
 maga Rohonczy ur is elismeri,
 nem tartozik a ház elé.

Bánffy Dezső tegnapi katego-
 rikus nyilatkozatai után pedig az
 ellenzéki támadásnak már éppen-
 séggel nincsen semmi alapja sem.

Hogy van-e a szabadelvü-párt-
 nak külön kasszája s hogy ez a
 kassza üres-e, avagy tele van-e,
 csengő aranyokkal s szemkápráz-
 tató bankókkal s hogy véletlenül
 olyanok is juttattak pénzeket a
 szabadelvü-párt pénztárába, a kik
 nemességet és egyéb kitüntetése-
 ket nyertek, az épp oly kevésbé
 képezheti egy parlamenti akció
 alapját, mint az a kérdés, hogy a
 főpapok és a feudális urak meny-
 nyit áldoztak néppárti és nemzeti
 párti ezélokra.

A kritika joga csak ott kezdő-
 dik, a hol e pénzek miként való fel-
 használásáról van szó. Ha valaki
 be tudja bizonyítani, hogy ez,
 vagy amaz a szabadelvü képvil-
 selő a választók megvesztegeté-
 sére fordította a központból ka-
 pott pénzeket, akkor annak a

TÁRCZA.

Pipogya-férj.

— Törvénytészi történet. —

Irta: Szini Péter.*

Még a kilenczet sem kongatta el a
 torony órája, mikor a járásbíró-
 sággal megbízott ifjú bíróját elfoglalta szok-
 kott helyét hivatalában.

Ott ül az asztal előtt s merően bá-
 mul valami nyitott könyvre, melyben a
 hozandó ítéletek vannak alaposan leírva
 oly nyelvezettel, hogy a járásbíró maga
 sem képes egyszeri elolvasásra meg-
 érteni.

Csend van körülötte, mélységes csend,
 mert még a körmölgetésben fáradozó ír-
 nok sem tartja rangjához illőnek kilencz
 óra előtt bebötni a hivatalba, pedig neki
 hatszáz forint évi fizetése van, de hát ki
 tehet róla, hogy az írnok ur oly telhetet-
 len és legalább is ezer forint fizetés
 után sóvárog ugy magában, melynél fogva
 aztán azt a hatszáz forintot csak alamizs-
 nának tekinti és azt tartja, hogy a milyen
 a fizetés, olyan a munka. (Am azért gyak-
 ran hálát ad a Jákób Istenének csendes
 körmölgetései közben, hogy nem minimu-
 mos tanítónak talált születni!)

A széles nagy ablakokon, melyek
 éppen kelet felé tekintenek, mint szokott
 imádkozás közben a buzgó muzulmán,
 széles sávokban szűrődik be az arany nap

* A Debreczeni Reggeli Ujság új fő-
 munkatársa. Az irodalom egyik ismert, igen
 érdemess munkása.

sugárt szóró fénye és szeszélyesen gomo-
 lyogva szabja végig a termet. A járásbíró
 bele fáradozik a betűk szemléletébe, mert a
 fizetési meghagyásokról szóló új dologgal
 sehogysem tud szegeletre jutni.

Becsapja a könyvet s dünyög vala-
 mit foga közül; bizonyára nem valami
 épületes kívánságot. Majd az ablakhoz
 megy: cigarettát sodor ujjai között s
 reá gyújtva szemléli a füstöt, mely bodor-
 rogva vegyül bele a napsugár szeszé-
 lyes szalagjába s kavarogva halad benne
 végig.

Künn e pillanatban zuhanásszerű
 mozdulat keletkezik. Majd erőszakos top-
 panások zavarják a néma esendőt, mintha
 valaki valakit erővel igyekeznék betolni s
 az meg minden erejével vissza iparkodni
 igyekeznék.

A járásbíró kíváncsi, mint minden
 fiatal ember, aki még nem szokott bele a
 törvénykezés bürokratikus gépezetébe. Új-
 ság ingerével hat reá minden a szokottól
 eltérő dolog. Szent hely előtt a hivatalos
 épület s ambíciója magas fokú képzelet-
 től származó színezéssel tartja elébe az
 igazságosztó műhelyt.

Az a sajtáságos topogás egyre tart:
 hol előre, hol hátra koppan valami. Vég-
 tére hang is lesz hallható; éles, hárpia-
 szerű hang rezgeti meg a levegőt:

— De bemégy, ha mondom!

A melyre a basszusfakkba tartozó
 hang válaszol:

— Nem megyek én bizony!

— Velem akarsz kikötni? — kérdé-

az előbbi hang és a kérdést ismét egy
 nagy toppantás követi.

— Ne huzgálj hát, Sári! — inti a
 basszus hangja.

— De huzgállak!... Felelni fogsz
 a törvény előtt, te pipogya ember!

— Hogy én la? Isten Istenem ne
 legyek, ha tettem!

— Ne tagadd!... Megloptál!...
 Csak te tudhattad, hol tartottam!

A járásbíró egy ideig merő figye-
 lemnel hallgatta a furesa párbeszédet, de
 végre is a törvénykezés komolyságához
 nem illő éktelenkedés kivette sodrából. Az
 ajtóhoz ment és felnyitotta.

A Sárinak szólított asszonyi állat
 éppen ekkor találta oda nyomtalanul az
 ajtóhoz a basszus hangot és így az tör-
 tént meg, hogy mikor a járásbíró felnyit-
 totta az ajtót, a két perlekedve henterege-
 gurult be kegyes színe elé. Anyi igaz,
 hogy őt is csaknem leverték lábairól.

Dermedten, sehogy sem tudva meg-
 magyarázni magának e sajtáságos batisz-
 telgést, szemlélte a földön hempergőket, a
 nélkül, hogy csak egy szót is tudott volna
 szólani.

A basszus hangja, összetöpreődött
 termetű kis emberke volt, kit a hatalmas
 termetű perszóna akár hóna alá foghatott
 volna. Nagyszélű, zsiros kalapja a bezu-
 hanás következtében kigurult fejéből s
 látni engedé alacsony, összenyomott hom-
 lokát, melyen az erre-arra ágazó ráncok
 egymást keresztezték. Orra alig volt vala-
 micsodás, de annál élesebben domborodott
 ki alula a száj, melynek felső részéa tövig
 letarolt bajusz disztelenkedett.

Az asszony, már hogy a Sári, el-
 lentéte volt a kis emberkének. Megter-

képviselőnek mandátumát ép úgy megfogják semmisíteni, mintha a maga tulajdon pénzével vesztegetett volna.

De a mig peccatur intra et extra muros, a mig az ellenzék nemcsak a szenvedélyek fölkelésével, hanem nagyon is jelentékeny pénzüsszeggel veszi föl a harcot a szabadelvű párt ellen, ne csodálkozzék senki se, ha a liberális párt vagyosabb tagjai áldozatkészségükkel a párt szegényebb tagjainak is lehetővé teszik a választási küzdelemben való részvételt.

Rohonczy rektifikációi lehetővé tették az ellenzéki felbuzdulást, amennyiben az ellenzéki pártok elég okosan azt határozták, hogy csak a költségvetés befejeztével az appropriációnál fogják szóvá és vita tárgyává tenni Rohonczy ur leleplezéseit.

Érdekes jelenség, hogy a mozgalom indítványozója az agilis néppárt volt s bizony csak Horánszky ellenállásán hiúsult meg a néppártnak és a függetlenségi párt egy töredékének az a makacs törekvése, hogy az udvar ittléte alatt a magyar parlament is, miként a bécsi — hevesebb és zajosabb jelenetek színhelyévé téessék.

Minden jó hazafi, a ki szívből örvend a magyar király körünkben való tartózkodásának, őszinte hálával tartozik ezért Horánszky Nándornak, hogy az ellenzék legalább addig, a mig ő felsége

körünkben időzik, tartózkodni fog a bécsi jelentek utánzásától.

Ujból bebizonyult tehát, hogy Horánszky Nándor nemcsak tapintatos és jóízű politikus, de nagyon okos ember is, a ki tudja, hogy az ellenzéknek nagyon óvatosan kell bánni a botránésinálás nyújtotta... utolsó fegyverével.

Vajjon meddig fogja aztán megszívlelni az ellenzék Horánszky Nándor e böles tanácsait!

Veritas.

— **A kedélyes osztrákok.** Ausztriában inkább verekesznek, semmint békülnek. Vasárnap változatosság okáért nem osehnek, hanem szlovének tüntettek és verekedtek németekkel, nem Prágában, hanem Laibachban. Itt is a német diákok tüntetése bosszantotta a szlávokat, mivel a Karniola nevű német egyetemi kör tagjai Bécsből és Grácból hazajöttek szünidőre egyenruhájukban járkáltak s vasárnap a német kaszinóban gyülekeztek, erre a szlovén párt gyűlést hívott össze falragaszokkal s a német kaszinó előtt népcsoport támadt, mely kiabált és egy pár ablakot bevert, míg a polgármester csendőrökkel és rendőrökkel szét nem oszlatta a tömeget. Két német egyetemi tanulót azonban megvertek, a miből ismét nemzeti sérelem lesz s Gautschof vonják majd felelősségre, hogy oltalmazza meg a német nemzetet Ausztriában, vagy mondjon le. A nem szerencsés osztrák miniszterelnök, miután Budapesten csak néhány órát töltött, hogy a királynak előterjesztéseket tegyen, már vasárnap ismét Bécsben volt, mert nem hagyhatja a földült országot s különösen intézkednie kell, hogy Prágában mi történjék, ha ma a fölrati javaslat tárgyalásánál a németek óvással bejelentik kilépésüket a cseh országgyűlésből örök időkre, a minek következménye lehet Bécsben a németek obstrukciója és a csehok s a többi szlávok bucsuja

a Reichsrathtól. Ily veszedelem fenyegeti az osztrák alkotmányt, midőn a esásár meg egyszer összehívja egy utolsó próbára, hogy lehet-e törvényeket hozni, Magyarországgal kiegyezni és Ausztriát alkotmányosan kormányozni?

A magyar iparosok egylete Münchenben.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Basel, 1898. febr. 13.

Azon néhány hétre terjedő utazásom alkalmával, amelyet Baselbe jövetelem előtt töltöttem, a többek között Münchenben is töltöttem három napot. Nem ezé- lom ez alkalommal a művészet ezen mekkájának a leírásával foglalkozni és azon hatásokról írni, amelyet az itteni kép és szoborgyűjtemények, a modern építészeti remekék szemlélete gyakorol az idegenre. Olyan dologra óhajtom az olvasók figyelmét jelen soraimmal felhívni, amely minket magyarokat közelebről érdekel! érttem ez alatt a magyar iparosok egyletét.

Megérkezésünk napján délután, midőn a Karlsplatzol a remek törvényszéki palota nézésébe mélyedtünk utitársammal s természetesen elragadtatásunknak magyar nyelven adtunk kifejezést, két fiatal ember lépett mellénk s bemutatkozott. — Mindketten magyar iparosok voltak. Beszédünkről tudták meg, hogy magyarok vagyunk. Oly jól esett ez a találkozás itt távol a haza földjétől. Sokáig beszélgettünk velök s midőn bucsut akartunk venni, felkértek bennünket, hogy látogatnánk meg őket a magyar iparosok egyletében. Mi a legnagyobb örömmel fogadtuk meghívásukat s a jelzett időben el is látogattunk az egyletbe.

A magyar iparosok egylete Münchenben a Prielmairstrassén a „Weingarten“ czimű vendéglőben van.

Midőn az egylet helyiségébe beléptünk, már több iparos volt ott, szorgalmasan olvasva a lapokat. Elég barátságosan fogadtak bennünket. A tagok lassanként gyülekeztek s végre elnökük megérkezett.

mett, hatalmas alkat, iszonyatos mellel és végtagokkal. Szemeiben sajtáságos fénye villogott a méregnek. Látszik, hogy arra teremtette a főgondviselő, hogy egy szerencsétlen férfi fejét rabigába tolja. (Ambátor hiszen ez általánosságban minden nőre elmondható!)

A kis emberke esett alulra s a rázuhanó nagy test alul alig tudott kikapaszzkodni. Maga a járásbíró is mosolyogva szemlélte hű erőlködését.

— Itt törlek össze a tekintetes törvény előtt! — rivalt fel a nő és véstjósító tekintettel emelgette fel súlyos ökletét...

— Nono, hát miféle dolog ez? — jött szóhoz a járásbíró.

— Alázattal könyörgöm... tápáskodott fel a kis ember.

— Csitt! — kiáltott rá Sári. — Fogd be a motyogódat, mikor én akarok beszélni!

— Azaz hogy ne beszéljen egyikük sem! — szólt közbe a járásbíró. — Majd én kérdezek és arra kell felelni. Először is micsoda dolog az, hogy maguk úgy rontanak be ide, mint az elvadult ökör?

— Megkövetem, ez az asszony húzogott ide! — rebegte a kis ember szörnyű félelemmel.

— Mert nem akartál becsületesen jönni! — magyarázta ki a hársia.

— A törvényhelyiség nem bolondok háza, hogy itt ily skandalumot rögtönözzenek! — pirongatta meg őket a járásbíró.

— Hászen könyörgöm a fűbíró urnak, én...

— Nem hallgatsz! — rivalt rá a nő mérges tekintettel. — Még neked áll feljebb, te teszi-veszi?

— Ne sértgessen itt senkit, mert betömetem a száját! — kiáltott rá illő komolysággal a járásbíró.

— Én? Kit sérték én? Hát sértés az, ha az uramnak annyit mondok, hogy teszi veszi? Én tudom; milyen, nem a törvény! Én élek tán vele, nem a pap!

— Megiat fecseg?... Józan észszel bírnak-e?

— Én la?... Hát részegesnek tetszik engem látni a törvénybírósnak?

— Az nem kérdés, hogy én milyennek látom, hanem az a fő, hogy tegye szájpadlására a nyelvét és hallgasson.

— De hát ha hallgatok, hogyan tetszik megtudni: mi a baj?

— Hát maga akar engem arra tanítani?... No nézd!... Rögtön kikergetem innen!

E pillanathban érkezett meg az irnok s illő csendességgel kuporodott le asztalához, melyen különféle színű tintacsapok jelezték a kor haladását.

A járásbíró fel s alá sétált egy ideig a teremben és mérges tekintettel méregette végig a terjedelmes alkatu hársiát.

Végre megállt a kis emberke előtt és komolyan rákiáltott.

— Hogy hívják magát?

— Varju János volnék, könyörgöm alázattal.

— Hát mit akar? Miért jött ide?

— Én könyörgöm, éppenséggel semmit sem akarok.

— Nem akar? Mit keres hát itten?

— Hászen én nem tom, hogy miért hozott ide ez a Sári! Tőle tessék meg tudakolni a fűbíró uram!

— Nos, hát beszéljen maga! fordult az asszonyhoz.

A Sári névre hallgató aszoznyszemély csak ezt várta. Mindjárt igénybe vette beszélőképességét és kezdett hadarni iszonyatos sebességgel hédaról-hódára.

— Alljon meg már, az Isten áldja meg! — szólt a járásbíró. — Figyeljen a kérdésre és arra feleljen. Nem pletykadomb ez itt, hogy össze-vissza fecsegjen.

— Jó no! Hallgatok hát!

— Mi a neve?

— Az enyém la! Berkes Sári vagyok szolgálatajára a főtörvénynek.

— Minő viszonyban áll ezen emberhez?

— Én la?... Hát miben lennék?... Viszonyoz vele az ördög!

— Nem érti a kérdést: Micsodája magának ez az ember?

— Hászen az uram vóna, vagy mi!

— Igen, meg a bolondod! — szólt közbe a kis ember, a melyért azonnal szigoruan is rendre utasított.

— Mit akar hát! Miért jött ide?

— Könyörgöm alázattal a tekintetes törvénynek, nagy sor az én sorom. Ha én ezt úgy kibeszélhetném, mint a hogy elgondolom, hát elég volna lesorolni egy álló hétig.

A járásbíró méltán borzadt meg e kijelentésre.

— Ne prézsmítáljon itt szegéről-vegre, hanem lásson hozzá a sorához. Nincs

A jó müncheni sör mellett aztán igen élénk társalgás fejlődött ki. Megvallom nem kevésbé lepett meg azon értelmesség, olvasottság, a melyet egyik-másik kisiparos beszélgetés közben mutatott.

Többen közülök valóságos világlatott emberek, a kik bejárták Francia-Angol- és Németországot.

Az elnöktől felvilágosítást nyertem, az egyesület viszonyai felől. Az iparosok egyesülete egyedüli magyar egyesület Münchenben s körülbelül ötven tagot számlál. Akartak a művészeti akadémia magyar hallgatói is egyesület létesíteni, de az egyetértés hiánya tervöket meghiusította.

Az iparosok egyesülete mintegy öt év óta áll fenn s igen barátságos találkozási helye a magyaroknak. Csinos könyvtáruk van, csak az baj, a mint értelmes elnökök mondá, hogy a ponyva irodalom nagy mértékben van képviselve benne. Minden szombat este felolvasásokat vitatkozásokat tartanak. Barátságosan meghívtak bennünket a legközelebbi szombat esti gyűlésre, a melyen az egyesület egyik igazán értelmes tagja „A gépek forradalmáról” szándékozott felolvasást tartani.

Tekintettel azonban arra, hogy nekünk a következő nap vasárnap reggeltől késő estig kellett utaznunk, hogy Münchenből Konstanzig jussunk, nem ígértük meg látogatásunkat.

Van az egyesületnek igen jól szervezett énekkara. E mellett még tanfolyamot is akar tartani, hogy a tagok a francia nyelvet elsajátíthassák. Eppen ott volt közöttünk a francia nyelvmester, a kivel a tanítás módzatai felett meg is állapodtak. Szép intézmény továbbá a segélyezés. Nevezetesen az egyesület azoknak, a kiknek munkájuk nem akad, minden napra bizonyos összeget ad.

Mindezeket jól esett hallanom. Örvendtem, hogy a mi iparosaink mennyire megragadnak minden eszközt művelődésük érdekében.

Voros István.

Tanítók gyűlése.

— Az állami tanítók országos egyesülete köréből. —

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, február 15.

Az állami tanítók országos egyesületének választmánya tegnap tartotta ülését városunkban az országos tanítói árva-háznál Kozma László orsz. tanítói-árva-házi igazgató elnöklete alatt.

Jelen voltak: Mező Dániel segesvári tanító, titkár; Józsa Dániel győr-vásárhelyi tanító, pénztárnok, Csulok Lajos segesvári tanító, jegyző. Balajthy István orosz-végi, Bacs György bánffy-hunyadi, Boor István gyalui, Chinyik Pál perleki, Benedek Mihály segesvári ig. tanító, Havas Pál hatvani ig. tanító, Hidvégi Aurél hatvani, Földes Károly új-pesti, Papp Mihály bázisai, Kronavetter Dezső kis-pesti, Liffner Jolán új-pesti, Tóth Sándor perlaki tanítók és tanítóúrok mint választmányi tagok; Csúrka István, Szécsényi István, Nagy Károly, Vásárhelyi József debreczeni tanítók; Horváth János árvaanya; Vásárhelyiné Székely Melinda, árvaanya, Ellmann Elvira segédárvaanya és Dr. Czákó Zsigmond bábaképezdei s. tanár mint vendégek.

Kozma László elnök melegen üdvözli az ország különböző részeiből összegyűlt vál. tagokat s remek megnyitó beszédében vázolja az áll. tanítók egyesülete fontosságát s a választmány és közgyűlés teendőit sorolja elő a töle megszokott szép szónoki hangon. Megnyitó beszéde nagy lelkesedést keltett.

A választmány a Bánffy-Hunyadon tartott tisztviselői gyűlés munkálkodását teljes egészségben elfogadja s magáévá teszi.

A tanítóképzés reformjáról Szentgyörgyi előadó helyett Mező Dániel titkár terjesztette elő a pontokba foglalt javaslatot, melyben óhajtandónak véli, hogy a tanítók intelligenciája emelése érdekében a tanítóképezésbe csak érettségi vizsga létezte után vétessenek fel a jelentkezők.

Kovács Pál, Józsa Daniel, Kronavetter és Földes Károly hozzászólása után a határozathozatal a legközelebbi választmányi ülésig elhalasztott.

Hidvégi Aurél a gondnokságok szervezéséről tartott előadást. Javaslatait a választmány egészében elfogadta.

Következett a szövetség által kiadandó lap ügye. A választmány többsége a lap kiadása ellen nyilatkozott és ezt határozza el, hogy a lap helyett a tagoknak megküldendő értesítőt ad ki esetleg két, vagy három füzetben.

Az alapszabályok megváltoztatására nézve Benedek Mihály terjesztette elő javaslatát; mely elfogadtatott.

Az áll. tanítók anyagi ügyeire nézve elnök megbízott, hogy memorandumot intézzenek a miniszteriumhoz.

A költségvetés és számadásnak a közgyűlésre való előkészítésére bizottság küldetik ki.

Az áll. tanítók névmagyarosítása ügyében Józsa Dániel bizatott meg előadóul.

Földes Károlyt megbizta a választmány, hogy a Tanítók Országos Szövetségébe való belépésre vonatkozó felhívást illetőleg tegye meg javaslatait.

Az Eötvös-alapba az egyesület pártoló tagul belép.

Szathmáry György elhunyt miniszteri tanácsos síremlékére 20 forintot szavazott meg az egyesület.

Bankett.

D. u. 2 óra volt, mikor a gyűlés apróbb indítványok elintézése után véget ért s a jelenlevő tagok az árvaház nagy ebédlőtermében helyet foglaltak, hol Dr. Fráter Imre az árvaháznak is orvosa szintén megjelent. A jó ételek s italok élvezése közben megeredt a tiszток árja. Elsőnek Balajthy István köszöntötte fel Kozma Lászlót, mint az árvaház tapintatos, lelkes igazgatóját; Kozma László a tanítók összetartására üritette poharát, Kronavetter Rezső a nőket éltette, Dr. Fráter Imre a tanítókat, Csúrka István a tanítók együttműködése érdekében mondott szép beszédet. Józsa Dániel Kozmát mint

nekem időm a haszontalan beszéd hallgatására.

— Hiszen hát én sem akarok itt állani sokáig. mert nekem is van talán dolgom. A tyukjaim már azóta is széjjel repdestek.

— Mit akar hát?

— Azt akarnám könyörgöm, hogy tessék engem ettől a pipogya embertől elválasztani!

— Elválasztani? Micsoda bolondot lel ki?... Hát az csak olyan könnyen megy, azt hiszi! Hát miért akarna elválni tőle?

— Mert pipogya, alamuszi, tökéletlen! Most is megrabolt!

— En la?... Sári, legyen Istened már! — hebegi a kis ember.

— Meglopta? Mit lopott?

— Ugy volt az, tetszik tudni, hogy a multkoriban, mikor a zsidók a husvéthoz készülődnek, elhivatott Bórekné, a korcsmáros felesége, hogy segítsek kimosogatni holmit a ház körül, oszt jól megfizet érte. Hát én el is mentem, osztán megalkudtunk hatvan krajczár napszámba, meg mégyszer pálinka.

— Elég drága napszám volt! — jegyzé meg a járásbíró.

— Már, hogy is lett volna, mikor minken ördögöt ott kellett zsurolgatni, törölgetni, kapargatni?... A tekintetes ur nem tudhatja, mert nem próbált még ilyent!

— Hagyja el már no, aztán menjen tovább!

— Menjek? Hát már elmehetek? Hiszen még...

— Nem úgy értem, hogy elmenjen,

hanem a beszédben menjen tovább. Mit raffinéroskodik itten?... Mi történt aztán?

— Hát a történet, instálom alázatosan, hogy egy hétig esendesen dolgoztam Bóreknél és mikor eljött a szent vasárnap, kifizetett bécsülettel. Az igaz, hogy csak ötven krajczárt számított egy napra, a nagy himlő tegye csuff!

— Ne átkozódjék itten! Ha itt akar átkozódni, hát menjen ki! — szólt meglehetősen zavarral a járásbíró.

— Már hogy is kívánhatnék neki jót, könyörgöm, mikor hatvan krajczáromat elhuzott, holott úgy dolgoztam nála, mint az igavonó jószág.

— Ez én reám nem tartozik! Mi lett aztán?

— Hát a lett, megfiztettem az érdekes személyiségét, hogy én a három pengőt haza vittem, osztán bele tettem a bibliába, a mék még Koczor Jánosnéról maradt vót reám. Mikor nagy beteg volt, hát én foglalatostkodtam körülötte, hát nekem hagyta, hogy olvassam, de biz én azóta se olvastam egy makulát se belőle, mert mivelhogy nem igen tudok olvasni, csak úgy baktatom a betüket, mint a kezelő iskolásgyerek...

— Alljon meg már, mert akkor itéletnapig se lesz vége!... Mit fecseg itt nekem efféle?... Hova lett az a pénz, no?

— Mondtam, hvgy a bibliába tettem!

— Azt már hallottam! Ha oda tette, hát keresse ottan!

— Hiszen épen is hogy kerestem, de nem leltem, mert ez az átkozott ember kilopta belőle, osztán elitta egy kis

krajczárig, pedig hát azért tartogattam, hogy majd veszek rajta husvétra páskának való lisztet.

— Igaz ez? — fordult a járásbíró a kis emberkéhez.

— Dehogyan igaz, könyörgöm! Ház-szen, te Sári, emlékezhetsél is rá, hogy aznap kiküldtél engem a libát ürzeni a mezőre. Hogy tudhattam volna hát, hogy hova tetted a pénzt?

— Az ördög meg nem is vitte el! — tohogott a hárpia. — Te kutathattad ki a bibliából!

— Tagadásba teszem az érvényt, nagyságos fűbíró, mert én semmiféle lopási műkölködést nem eselekedtem!

— Akár tagadod, akár se, velem tovább nem lakozol, oszt megvan!... Én ilyen pipogya emberrel nem leszek tovább egy fedél alatt. Tessék tőle elválasztani!

— Ne beszéljen bolondot! Nincs nekem arra hatalmam!

— Nincs-é? — képedt el a hárpia. Hát akkor minék bíró az ur, ha ennyit sem tud megtenni!

— Nem megy az oly könnyen, hallja!... Jobban is teszi, ha békességesen kiegyeznek egymással!

— Hogy én la?... Evvel la?

— Ugyan Sári, ne pocsondiázd máu az embert annyira! Ház-szen ha máu elveszett az a három forint, majd kikeresem én favágással, ne félj! Egyez ki no, osztán ne haragudjál!

— Nem egyezek! Elválok, oszt megvan!

A kis emberke csaknem sírásra fogta a dolgot.

legyőzőjét köszöntötte, *Földes Károly* az árvaház megalapítójáért és az árvaház személyzetért üritett pohárt; *Balajthy István* lapunk főmunkatársát *Szini Péter*rt éllette, kinek Beregből való eltávozását nagyon sajnálják. *Józsa Dániel* az intézet orvosait éllette stb. stb.

Az orvos- és gyógyszerész-egylet közgyűlése.

Az orvos-gyógyszerész egylet rendkívüli közgyűlést tartott, amelynek két tárgya volt. *Popper Alajos* dr. mondott emlékbeszédet elhunyt pályatársára *Ujházy Károly* fölött. *Berger Péter* dr. pedig felolvasást tartott.

A kollegiális és a baráti érzelm nyilatkozott meg *Popper Alajos* dr. emlékbeszéd, melyet figyelemmel és osztatlan tetszéssel hallgattak. Az emlékbeszédében, melyet az elhunyt pályatárs-iránti szeretet lengett át, nem azon régi, sokat hangoztatott közmondásból indult ki: hogy halottakról csak jót, ha nem abból, hogy halottakról igazat. És ezt annyival is inkább megtehetette az előadó, mert az elhunytban régi iskolatársát és 40 éven át hű barátját és pályatársát ismerte.

Az emlékbeszéd felölelte *Ujházy* dr. hosszú munkásságának és életének minden fázisát. Elénk színekkel ecsetelte a gyermek *Ujházy* életét, a pályaválasztás nehézségével megküzdő s a nehéz anyagi gondokkal harczó ifjú lázas, szorgalmas törekvéseit, majd áttért az önállósághoz jutott fiatal katonarvos működésére s az 1842. évtől Debreczenben eltöltött gyakorló orvos humánus munkálkodására.

Ismertette őt mint embert, barátot, mint orvost. Mindenikben példaszerű életét, méltatta annak értékét. Főcélja a kötelesség szigorú teljesítése volt. Valóban költői nyelven ecsetelte s a szónok igaz hevéllel rajzolta a mindig pontos, a példás, szigorú orvos működését, kit min-

— Könyörgöm alázattal, ne tessék tőle elválasztani, mert én nagyon szeretem!

A járásbíró nagyot nézett.

— Ostoba ember! Az az asszony elmondja mindennek: a törvény elébe ezítálgatja; úgy bánik vele mint a kutyával s ime: arra a gondolatra, hogy megtalál valni tőle, csaknem sirásra fakad! — gondolá a járásbíró.

Azután a kisemberkéhez fordult.

— Ilyen körülmények között jobb is lesz maguknak elválni! Hiszen ez az asszony nem ad magára semmit! Ugy parancsol vele, mint a szolgájával!

— Épen azt szeretem benne, könyörgöm! Olyan asszony nincs több, mint Sári! Kóstolná csak a tekintetes törvénybíró ur, hogy milyen ételeket tud főzni!

Oda pillantott a Sárira, a kinek e kijelentés szelidebb hurokra hangolta szívét. Megszánta a reszkető kis embert s hozzá lépve megszólalt:

— Ne okoskodjunk már itt, te pipogya ember! Jere no, osztán szent a béke!

Mielőtt a járásbíró szólhatott volna valamit, már mind a kettő eltűnt a szobából.

Látott már maga ilyet? — kérde az irnoktól.

— Nem én, hahaha!

— Most már melyik a nagyobb boldog, az a hárpia asszony-e, vagy az a pipogya férj?

— Egyforma az mindakettő! — hagyta rá az irnok, kit a kacagató jelenet úgy felvillanyozott, hogy egész napon mosolyogva körmölte a kiszabott teendőket.

den betege a bálványozásig szeretett: főbb vonásokban rajzolta az elhunyt családi életét és a meghatottság igaz hangján említtette fel az elhunyt azon megnyilatkozó örömét, melyet előtte nyilvánított akkor, midőn nagytehetségű művész fiának hire, dicsősége országszerte és külföldön is nagy értéket szerzett az *Ujházy* névnek, azé a fiué, kit a szini pályára lépve az ő hire és tudta nélkül, komédiásnak nevezett s megtagadott.

A valóban remek emlékbeszéd közvetlen hatást gyakorolt a jelenlévőkre s egyhangu határozattal a gyűlés egész terjedelmében kinyomatni rendelte el.

A gyűlés további folyamán *Burger Péter* dr. tartott érdekes és tanulságos felolvasás. A szemézet fejlődéséről.

Az izr. hitközség jelentése.

Debreczen, február 22.

A debreczeni izraelita hitközség előjárósága az 1895/97. közigazgatási évekről kiadta a jelentését.

A jelentésben el van mondva, hogy 95-ben csekély alappal rendelkeztek. Erre vonatkozólag ezt írja:

Mindössze annyi volt az alapunk, hogy a papiroson el volt adva 88.500 frt értékű imaszék, de ezen összegből levonandó a régi tulajdonulohelyek betudási összege 20.700 frt, maradt csupán 67.800 frt, ezen összegből is a fizetési feltételek folytán a templom felavatásáig csak 50%-ra lehetett számítani, így tehát csak 34.000 frt állott rendelkezésünkre és a debreczeni első Takarékpénztárnál 20.000 frt folyó hitel, összesen tehát 54.000 frt. Ily auspiciumok mellett több hősies elszántsággal, mint reális bizottsággal indultunk a harcba, győzelmet és dicsőséget szerezni küldőinknek.

A templom építéséről szólva a következőkben számol be a jelentés:

Az első, imaszékvételekről szóló kimutatásból kitűnik, hogy a 624 imaszék-ből 211-et adtunk el összesen, 116350 frt értékben, mely vételárba régi imaszékek értékéből 27896 frt 85 kr. lett betudva, készpénzben 55418 frt folyt be, vételár kinnlevősége 33035 frt 15 krt tesz ki. Rendelkezésünkre áll még tehát 413 imaszék, mintegy 118.750 frt értékben.

A második, részkötvényekről szóló kimutatásból meg kitűnik az, hogy az 1896. nov. 8-iki közgyűlés engedélyével kibocsátott 70000 frtos részkötvényekből az uralkodó mostoha anyagi viszonyok dacára 53300 forint értékben sikerült hitk. tagjainknál elhelyeznünk. Hitközségi tagjainknak ezen két rendbeli áldozatkészségéből tehát 105.418 frt állt rendelkezésünkre templomépítésünk előjárására, a többi pénzt szerencsés hitelműveletek által teremtetjük elő még pedig három irányban.

Egy irányban a Kassai Takarékpénztár sikerült megnyernünk arra, hogy az imaszékvevők által a vételárhátrálék erejéig kiállított kötelezvényeket készpénz ellenében átvállalja, e czimen 34000 frtot kaptunk a banktól; igaz, hogy fedezetül váltókat kellett aláírni, mely aláírásban résztvettek: Reichmann Armin, Drucker Mór, Katz Jakab, Kohn Adolf, Weisz Sándor, ifj. Schvarev Vilmos, Fischer Adolf, Reich Herman és Rosenthal Dániel képviselőtestületi tagok.

Második irányban a debreczeni első Takarékpénztár volt szives a folyó hitelt még 30000 frttal emelni, az az 80000 frtig kiegészíteni.

Harmadik irányban a debreczeni kölcsönös segélyző egylet volt szives az imaszékvevők könyvecskéire 8750 frtot kölcsön adni.

A fentiek szerint tehát a következő összegeket fordíthattuk a templomépítés költségeire:

Imaszékvevők befizetései	55418.—
Kassai Takarékpénztárból	34000.—
Debreczeni Első Takarékpénztárból	50000.—
Részkötvényekből	53300.—
Kölcsönös segélyző egylettől	8750.—
Összesen:	201463.—

A népmozgalmi adatok a következők:

	1895.	1896.	1897.	Összesen
Házasság kötötet	39	27	21	87
Született: a) fiu	70	57	49	176
b) leány	77	61	43	181
Elhalt: a) férfi	47	48	45	140
b) nő	41	34	31	106

A rabbiság, mint felekezeti anyakönyvi hivatal a lefolyt 3 évben 1053 hivatalos ügydarabot intézett el 2 chaliczesetet, valamint 6 rituális elválást végzett.

Az adófizetők száma volt: 1895-ben 450, 1896-ban 500, 1897-ben 505, 1898-ik évre 662 tag lett megadózva.

A vagyon-kimutatásról a következőkben számol be az előjáróság:

Az elénk terjesztett könyvekből kitűnik, hogy a tiszta vagyon: 1895-ben 56,385 frt 18 kr., 1896-ban 60,527 frt 3 kr., 1897-ben 161,964 frt 87 kr.; az évi szaporodás: 1895-ben 9995 frt 95 kr., 1896-ban 4141 frt 85 kr., 1897-ben 101,435 frt 85 kr összegeket képviselnek, a pénztár egyenleg pedig 1896-ra 957 frt 70 kr, 1897-re 2063 frt 25 kr, 1898-ra 1689 frt 99 krt mutat fel.

Törvénytörvények.

— **Bűnügyi végtárgyalások.** A debreczeni törvénytörvények büntető tanácsa előtt a hét folyamán a következő bűnügyekben tartanak végtárgyalást:

Szerdán, február 23-án:

Rácz Antal s társai ellen súlyos testi sértésért; özv. ifjabb Fürth Adolfné ellen magánokirathamisítás miatt.

Csütörtökön, február 24-én:

Bereczki Sándor ellen sikkasztás vétségért; Pallagi János ellen lopás büntetéseért.

Ugyanezen napon másod- és harmadfoku ítélethirdetés is lesz.

Pénteken, február 25-én:

Tömöri Istvánné s társai ellen gondatlanságból okozott emberölésért; özv. Tóth Lajosné ellen lopás büntetéseért.

SZINHÁZ.

* **A Magyar színház új rendezője.** Az Országos Hirlap tegnapi száma a színház és művészet rovatban a következő érdekes hírt írja:

„A Magyar Színház igazgatósága Vidor Dezsőt, a debreczeni színház rendezőjét, ugyanilyen minőségben három évre szerződtette.”

Vidor Dezsővel intelligens, komoly szorgalmas tagját veszíti el a társulat. Mint rendező a legjobbak közé tartozik és a Magyar színház Vidorral ismét kiváló jeles erőt vont el a vidéki színészettől. Immár két első rangú színháznál van debreczeni erő. A Vigszínház is a debreczeni színháztól szerződtetett rendezőt Péchy Kálmán személyében. Vidor bizonyára épen olyan kitűnően beválik majd a Magyar színháznál, mint a hogy bevált a Vigszínháznál Péchy Kálmán. Vidor rokonszenves egyéniségével a társaságokban is nagy baráti kört szerzett magának. Távozását tehát nemcsak a színházlátogató közönség, hanem a társaság is sajnálja.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadásra a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az írtató, kiadó-hivatal s az irattárfeltek felvilágosításokat a hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A Gönczy-egyesület „Githon“-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10—12-ig. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.

A debreczeni kir. járásbírószék szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a fellebbezések megjelölésére minden szerdán.

Zóna-mészárszék helyisége Csapó-utca Szlezák-féle ház, a gyógyszerár mellett, továbbá akonyérpiacon a Szikszai-féle háznál. Beiratkozhatni a székhelyiségekben, továbbá a D. E. és R. U. szerkesztőségeiben és Thót Lászlónál Csapó-utca 319. A jelentkezés legezelszerűbben levelezőlap útján történhetik.

Famunkatartás. A kézügyesítő egyesület főreáliskolai műhelyében d. u. 2—4 óráig Kedden előkészítő csoport. Szerdán és pénteken haladó csoport.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 óráig.

— **Kitüntetés a halál után.** Az oly korán elhunyt derék földbirtokos *Steinfeld* Mihály tudvalevőleg a közügyek terén sokat fáradozott. Életében meg is kapta ezekért a megérdemelt elismerést s kitüntetések. Az ezredévi kiállítás körül és buzgó munkálkodásával érdemeket szerzett s most, mikor rég örök álmát alusza a maesi családi sírboltban, az ezredévi országos kiállítás jury tanácsának ajánlatára a ker. miniszter buzgó szolgálatainak elismerésül ezüst éremmel tüntette ki. Az érem ma délelőtt érkezett meg s az elhunyt özvegye megbízásából *Losonczy* Almos dr. vármegyei főorvos a család bizalmas barátja vette át.

— **A kórházi bizottság** tegnap délután *Körner* Adolf tanácsnok elnöklése mellett ülést tartott, melyen több ügyet intéztek el. A kórház vizsgálására beosztották a bizottság tagjait. Meghallgatták dr. Ujfalussy József igazgató főorvos múlt évi jelentését, amelyet a közigazgatási bizottság elé terjesztettek. Javasolják továbbá, hogy dr. Somogyi Zoltán a szemészeti osztály rendelő orvosa osztályorvosi minőségével és javadalmazással ruháztassák fel, — a kórházi személyzet fizetése pedig fölemeltesse. Végül megbízták Ujfalussy Józsefet és Stahl Gézárt, hogy a sebészeti osztály kibővíthetése végett új szemészeti pavillon felállítására nézve javaslatot készítsenek.

— **Diszes esküvő.** *Unger* Gusztáv itélt táblai bíró kedves leányát, *Unger* Arankát oltárhoz vezette *Bosznay* István tartalékos huszárhadnagy, a *Bosznay* és társaság tagja. Az esküvőn diszes közönség jelent meg, mely szívből gratulált az ifjú párnak.

— Püspöki látogatás főiskolánkban.

A tiszántuli ev. ref. egyházkerület képviselőjében *Kiss* Aron püspök és *Zsigmond* Sándor egyh. kerületi főjegyző s esperes f. hó 16-tól 20-ig látogatták meg hivatalosan a debreczeni ev. ref. főgymnáziumot. A látogatások az intézet minden osztályára és tanárára kiterjedtek s általában minden irányban kelő körültekintéssel eszközöltettek. Addig is, míg a Jó István középiskolai felügyelő halálával megüresedett állás felett intézkednek a kerület, ily módon kívánja a felügyeletet a többi kerületi középiskolák felett is gyakorolni. Minden ez állás ügykörébe tartozó egyéb teendőket a püspöki hivatal intéz el.

— A Csokonai kör felolvasó ülése.

A Csokonai kör február 25-én, pénteken délután öt órákor felolvasást tart. A felolvasás tárgysorozata a következő:

1. Az egészség művészete, irta és felolvassa: Rózsa Mór dr.
2. Családi kör, irta és felolvassa: Zalai Márk.
3. zongorajáték: Erdőssy Matild k. a-tól
4. Az aggregény-klub titkára, elbeszélés, irta és felolvassa: Zivuska Andor. Debreczen, 1898. febr. hó 20-án. A "Csokonai-Kör" elnöksége. A Kör tagjai és hozzátartozóik tagsági jegyeiket használhatják. Tagsági belépésre szóló jelentkezések a pénztárnál kitett iven az ülés elején is elfogadtnak. Evi tagsági díj 2 frt, beiratási díj nincs. A kik a körnek nem tagjai, az ülésre Tóth Béla pénztárnok gyógyszerárában vagy este a pénztárnál belépti-jegyet válthatnak, melynek ára 20 kr.

— Az ev. ref. konvent ülése.

A magyarországi evangélikus református konvent ez évben márczius hó 24-én és a következő napokon tartja ülését. A gyűlést Budapesten a Lónyai-utcai gimnázium dísztermében tartják meg. A tárgysorozat még nincs teljesen összeállítva, de előreláthatólag a gyűlés pár napig el fog tartani. A tiszántuli egyházkerület részéről részt vesznek a gyűlésen *Kiss* Aron püspök, *Szabó* János esperes, *Szell* Kálmán esperes, *Szeremley* Sámuel egyházker. tanácsbíró, *Sass* Béla koll. igazgató. A világiak részéről jelen lesznek *Dégenfeld* József egyházkerületi főgondnok, *Isaák* Dezső, grf. *Tisza* István és *György* Endre.

— **A közigazgatási bank** részvénytársaság február hó 27-én a városháza kis tanács termében közgyűlést tart.

— **Tanítóképeségi vizsgák.** *Kiss* Aron püspök kitzúta az ez évben tartandó tanítóképeségi vizsgák határnapjait. A vizsgálatokat április hó 13-án kezdik meg. Ezen a napon a jelöltek jelentkeznek, 14-én írásbeli, 15-én szóbeli és gyakorlati vizsga lesz.

— **Földmivelők az alispánnál.** *Rásó* Gyula kir. tanácsos alispánnal ma reggel H.-Sámsonból négy tagu küldöttség járt az ottani földmivelők nevében. Kérvényt adtak át az alispánnak, hogy mivel a főszoigabíró a népgyűlés megtartását nem engedélyezte, adjon ő erre engedélyt. Az alispán kijelentette, hogy engedélyt nem ad, de a bajukat szívesen orvosolja, ha most nincs keresetük, adjanak be kérvényt, akkor majd kapnak segítyt a megyei pénztárból épúgy mint nem rég Szovát és Tetétlen is kapott három-három ezer forintot. Az alispán jóakaró szavai után a földmivelők azzal távoztak, hogy a népgyűlést nem óhajtják megtartani s társaikat is felvilágosítják mit tegyenek, hogy helyzetükön addig is, míg munka lesz, segítsenek.

— A Petőfi-dalkör.

A Petőfi-dalkör rendező bizottsága nagy buzgalmat fejt ki a megnyitó estély érdekében. Az estélyre szóló jegyek kelendőségéből bátran lehet következtetni a sikerre. Ujabbban tagok lettek: *Vastagh* Géza hiv., *Soltész* István hiv., *Steier* Gyula, *Kulcsár* Sándor, *Kernáts* Gyula, ifj. *Béressy* Mihály, *Medgyessy* Ferencz számtiszt, *Ottó* János (Bécs), *Vastag* István, *Grünvald* Miksa (Bécs), *Blaskovits* Mihály, *Madarász* Lajos, *Kéki* Sándorné, *Tarcsay* Lajos, *Kadarász* Gábor, *Nagy* Bálint, *Simon* Miklós rendőrkapitány, *Sinay* János főjegyző (Hadház), *Péntek* László, *Alföldi* Mihály hiv., *Dömsödy* Lajos, *Kupez* Mihály, *Iklódy* János, *Szabó* József, *Mindszenty* Lajos, *Bramcs* Károly hiv., *Lengyel* Lajosné, *Thoma* Sylvia, *Sallai* Mihály, *Tóth* Imre, *Zöld* József, *G. Szabó* Kálmán, *Oláh* György, *Bihari* Imre hiv., *Liedermann* Henrik hiv., *Katz* Herman, *Schvartz* Vilmos, *Grünfeld* Adolf, *Barna* Jánosné, *Fráter* József hiv., *Szűts* Mihály, ifj. *Schaf* János, *Polszter* Adolf tanító, *Szabó* József, *Mendelovits* Lajos, *Kaderász* Gyula iroda tiszt, *Heller* Sándor tan., *Adler* Ignác, *Sinay* Sámuel, *Szabó* Bertalan esk. felügyelő, *Kovács* József, *Szabó* Gábor, *Karikó* Károly, özv. *Szabó* Péterné, *Püspöky* Lajos, *Poroszlay* Károly, *Nagy* Lajos, *Molnár* Ambrus, *Bessenyei* Albert hiv., *Papp* József számtiszt, *Gyulai* Sándor jogh., *Bessenyei* Dániel mérnök, és *Schmiedt* Soma. — A vaesora jegyek kaphatók *Leidenfrost* Gy., *Mendelovits* Lajos urak üzletében és az *Arany* *Bika* szálloda irodájában ára 1 frt.

— A miniszterig fölébbezett mozsár-ágyu.

A vidéki városok, sőt a kis községek is, ugyancsak lelkes előkészületeket tesznek a márczius 15. minél fényesebb megünneplésére. Es sok helyen nem akarnak eltérni a régi szokástól, hogy az ünnep tiszteletére mozsárágyut durrogtatnak. Békésmegyében helyi hatósági tilalom áll fenn erre nézve, egy tavaly történt nagy szerencsétlenség alkalmából. Ugyanis Békésen éppen márczius 15-én a tűzmestert egy mozsár dugója hasba lökte s a szerencsétlen ember kiszenvedett. A mezőberényi közmivelődési kör ragaszkodik a mozsárágyuszóhoz és a közbeeső elutasító határozatokat a belügy-miniszterig megfölébbezte.

— **Egyhíró körülmény.** Védőügyvéd. Tessék tekintetbe venni, tekintetes törvényszék, hogy védenozem nagyot hall, ennél fogva nem hallgatható a lelkiismeret intő szavára.

— **Köszönet.** A következő sorok közlésére kértünk föl: *Krausz* Henriett urhölgy női divatáru üzletéből 10 drb kalapot adományozott az izr. leányiskola szegény tanulói részére. Fogadja ezért a nemes keblű urhölgy az iskolázék hálás köszönetét. *Kuthi* Zsigmond leányiskolai igazgató, *Popper* Mór dr. iskolaszéki elnök.

— **Tiszta feketében.** A kutyabagosi legényegylet fényes táncvizigalmot rendezett s hogy az est minél „fényesebb” legyen, a hirdető czédulákra ki volt nyomtatva: „az urak csak tiszta feketébe öltözve jelenhetnek meg.

A vizigalom javában folyt, midőn a bálteremben megjelent egy kéményseprő teljes üzleti ruhában, erősen bekormozott arezzal és a pénztárnál jegyet kért.

— **Bocsánat,** tisztelt *Kotrósi* ur, — szól a pénztárnok, — én kegyednek nem szolgálhatok jeggyel, mert hát ezen gsefti anozgival nem lehet részese szerény bálunknak, minthogy el van határozódva, hogy ezen estélyen az urak csak tiszta feketébe jelenhetnek meg.

— Hát iszen nem látja *Kaszir* ur, én tiszta feketébe vagyok öltözve? — szól a kéményseprő.

— *Könyb. lóyH.* No né! Ki járt itt az előkamrában? . . . Mari, vallja meg azonnal, hogy maga dézsmálta meg a kolbászt, különben menten elbocsátom.

— Oh nagysága kérem ne tessék haragudni, soha többé nem teszem . . . de olyan jó volt az a kolbász!

— És mennyit vett el maga falánk teremtés?

— Tíz párt, kezit csókolom.

— De hiszen csak nyolcz pár hiányzik.

— Igenis, de két párt később akartam elvenni.

x Az udvari bálról. Szombaton tartott udvari bálon a magyar arisztokraczia olyan pompát és fényűzést fejtett ki, mint talán még soha. A szenzációs toilettek közt is a legnagyobb feltűnést keltette báró Kemény Kálmáné, báró Bánffy Polyxena remek öltözéke: uszályos szürke fleur de velours, rajta rendkívül gazdag ezüst himzés, tisztán kézimunka, melyek csupa magyar motívumokból, melyeknek gyönyörű rajzát maga Mme. A. Legrand készítette, a kinek budapesti divatsalonjában személyes felügyete alatt heteken át a legnagyobb gonddal készült a fényes toilette. A magas körökben a díszes öltözet rendkívüli tetszést és feltűnést aratott.

Irodalom és művészet.

* **Tiszti csárdás.** Dóczy József, az ismert dalköltő a ma esti tiszti-bál alkalmára csárdást szerzett. A kitűnő csárdás szövege a következő:

I.

Minosen párja a bakának, a huszárnak a nagy
[világon,
Szeretőd csak közre keress barna babám,
[drága virágom.
Mert a baka meg a huszár, szeretője kedvébe
[jár,

Ne félj kis lány, nem fuss előle,
A kasszárnya király kertje, baka, huszár
[virág benne.
Válogatható babám belőle.

II.

Sose vétett a galambom, a babám se nekem,
[se másnak,
Azért mégis besorozta a császár, a bíró
[huszárnak.
Bíró uram instálom, ne vigyék el a párom,
Találhatnak huszárt eleget —
De én tudom, soha többé olyan hü szeretőd
[nem lelek.

* **Az állami egyenes adók és a községi adópótlékok kézikönyve.** Összeállította Gálffy Ferencz pozsonyi kir. pénzügyi s. titkár. Szerző, kinek neve nem ismeretlen a pénzügyi szakirodalom terén, ezuttal is oly munkával lép az érdekes közönség elé, amely hivatva van hasznos szolgálatot tenni nemcsak az adókezeléssel foglalkozó tisztviselőknek és községi jegyzőknek, hanem az ügyvédeknek, kereskedőknek, gyárosoknak, háztulajdonosoknak, földbirtokosoknak és a nyilvános számadásra kötelezett intézeteknek is, — a mennyiben úgy az állami egyenes adók, mint a községi adópótlásokra vonatkozó összes törvényeket, döntvényeket, rendeleteket és elvi jelentőségű határozatokat rendszerbe foglalva tárgyalja és példákkal magyarázza meg, sőt mindazon esetekre, amelyek a gyakorlati életben sürűbben fordulnak elő — kérvény és felelkezési mintákat is közöl, hogy az ezen ügyekben kevésbé jártas adófizetők is képesek legyenek jogaikat saját maguk érvényesíteni s kötelezettségeiknek pontosan eleget tenni. A munka a Franklin-Társulat kiadásában jelent meg s a 492 lapra terjedő vaskos kötet ára 3 frt.

TÁVIRATOK.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

Pályázat „Ferencz József-Hymnusra.”

Budapest, február 22. Bécsből írják lapunknak a következőket: Amaz előkészületek között, melyek a király 50 éves jubileumára máris történnek, nem a legérdekeltebb a következő: Krihammer hadügyminiszter ugyanis a közöshadsereg részére pályázat útján akar egy Ferencz-József-indulót szereztetni, avégből, hogy azt a jubileumi ünnepek alatt a monarchia összes katona-zenekarai játsszák s hogy az a hadsereg ily című gyűjteményébe: „Történelmi indulók” fölvéssék. E célból a hadügyminiszter fölszólítja Ausztria és Magyarország zeneszerzőit, hogy vegyenek részt a pályázatban, melynek föltételei a következők: A pályamű a katonazenekarok hangszereire készített hangszereléssel ellátandó; a pályaműnek teljesen eredetinek kell lennie s abban semmiféle ismert motívumot vagy népdalt földolgozni nem szabad, a pályaművek idején kézzel leírva, jellegével és jellegével levéllel a hadügyminiszterium elnöki osztályába küldendők 1898. július 1-ig; a pályanyertes mű a szerző tulajdona marad; a győztes pályaművel az összes helyőrségek dísz-táborokon játsszák a katonazenekarok először december 2-ikán este, mint a király jubileumának napján, — illetőleg 1-én, mint ez évforduló előestélyén.

Zola pere.

Budapest, február 21. Az igazságügyi palota előtt csak kevés ember látható. A kíváncsiakat az eső tartja távol. A tisztek minden incidens nélkül jutnak be, mikor Zola megérkezik, néhány fütty hangzik fel. A folyosók gyengén látogatvák. A tárgyalási terem azonban zsúfolásig tele van.

Az ülést 12 óra 6 perczkor nyitják meg.

Van Cassel ügyész megkezdi a vádbeszédet. Emlékeztetbe hozza, hogy Zola a haditörvényszék ellen azt a valósággal borzasztó vádat emelte, hogy egy bűnöst parancsra mentett fel. Most azonban már nem szép, hangzatos frázisokról van szó; bizonyítékokat kell szolgáltatni. Ezt nem tették, ezt nem teheték. Az államügyész beszéde további folyamán azokról az inzultusokról beszél, a melyeket a tisztek ellen intéztek és azt mondja, hogy a törvény erőszakolt magyarázása útján revízióra törekedtek itt, amelyet megejteni nem vagyunk jogosítva. Az államügyész biztosít arról, hogy Esterházy nem lehet a bordereau szerzője; emlékeztet a mostani campagne eredetére, a kamarában tett interpellációkra, és tiltakozik ama vád ellen, a melyet egy lap emelt, mintha a tisztek a köztársaság bukását akarnák előidézni. A főügyész kifejti, mely garanciákat nyújt a haditörvényszék s azután a Picquart kérdéstről szól. Emlékeztetbe hozza, hogy Gonse tábornok Picquart és Leblois magatartását éles bírálat tárgyává teszi, mert ők egy gyanus iratott használtak fel, hogy bevádolják Esterházyt.

A főügyész lassu és egyhangu tónusban olvassa fel a vádat. Felemlíti ezután a nyilvánosságnak az Esterházy-ügyben elrendelt részleges kizáratása ellen ennek

felhozott szemrehányásokat és azt mondja, hogy ha a külföldről van a tárgyaláson szó, kell, hogy a francziák maguk közt maradjanak. (Mozgás) A nyilvánosság kizárása magától értetődik és csak szóbeli eszköz volt, hogy a védelem ez ellen tiltakozott. Esterházy bíráinak függetlenségét bizonyítja az a körülmény, hogy a nyilvánosság kizáratását illetőleg megoszott a véleményük, de a felmentést egyhangúlag mondták ki.

Csehországi hírek.

Budapest, február 22. Prágából írják: A tartománygyűlés Saatz és Leitomischl városok kérvényeit kerületi törvényesékek felállítására iránt kiadta a kormányznak figyelembe vétel végett.

Iro interpellációt terjeszt elő amiatt, hogy az államtisztviselőknek állítólag titkos rendeletet intéztek, a melyben figyelmeztették őket, hogy az antisemita tendenciájú egyesületektől tartsák távol magukat.

Budapest, február 21. A tartománygyűlés elfogadta a bizottság jelentését a weckelsdorfi kerület községeiből alakítandó új képviselői kerület községeiből alakítandó új képviselői kerület tárgyában. Elfogadta továbbá a bizottság jelentését az iránt, hogy a mezőgazdák szövetségi kényyszerére vonatkozólag országos törvényt alkossanak. A németek elleneztek ez intézkedést, mely a német parasztságot majorisálja és megszüntetné a jótéteményeket, melyeket az országos gazdasági tanácsnak cseh és német osztályokba történt szétválasztása nyújt. A csehek elfogadták a jelentést.

Mulatságok.

Tiszti bál.

Ma lesz a tiszti bál az Arany Bikában. Erre az alkalomra jökező lap jelen meg „Szeretem a regimentet” czimmel. A sok vidám közleményből mutatón adjuk a következőt:

A haldokló farsang. Karnevál herceg olyan formán tántorog már, mint a mulatsággal eltelt emberek szoktak, úgy hajnal tájon, a mikor már bevillan a táncztermek színes üvegtábláin az ébredő szürkület. Az őrzékei tompulnak s egyre magasabb tetőfokra hág a pezsgő gőze mámoros agyában. Egy-egy leheletszerű ásitást sem tud már elfojtani, szinte leri az arczáról a vágy: aludni, csak aludni, hej mert édes az álom, a hajnali álom. De azért a másik pillanatban már összezedi magát, csöndes, alig észrevehető imbolygással keresi fel a tánczosnőjét s beteges vágygyal öleli körül ringó derekát. — Rekedtre, rikácsolóra válik a hangja, mikor odakiáltja az álmos cigánynak: No még azt a veszekedett nótát:

Ugy szokott az lenni,
Mindenféle szerelemnek
Vége szokott lenni.

És járja gyűrött ruhájában, elázott ingmellel, csurom-viz inggallérral, szilajon, veszekedett kedvvel. Egy-egy fordulónál pedig úgy tetszik előtte, mintha a körülötte bóbiskoló gardedame-ok is tánczra kelnének egymással, a fényes luszter, mely csakugy önti ragyogását, lassan ereszkedne le a plafondról . . . Azután vége. Éz az utolsó táncz már erőltetett, ez összetöri a testet. Haza, csak haza . . . pihenni, aludni édes, hajnali álmot. Ez volt egy bál, ez egy farsang története. Most már az utolsó perczet dobzódja a könnyelmű, léha herceg, azután lefekszik abban a perczben, a mint megzendül a huszárkördő keddi harangzó.

KÖZGAZDASÁG.

A phylloxera elleni védekezésről.

Vége és az 1898. év február hó 12-én tartott előzetesen felolvasta: Szabó Lajos.
(Folytatás.)

A fásajtványok beiskolázása.

A milyen fontos a fás ojtványok készítésénél a pontos és lelkiismeretes eljárás, még sokkal fontosabb a siker biztosítására az ojtványoknak a kellő gondtal és szakértelemmel való beiskolázása s nyáron át való gondozása. E célból első sorban az iskola helyét és földjét kell gondos körültekintéssel megválasztanunk. Az iskola helyének nyílt fekvésűnek s melegen az északi szelektől védettnek kell lenni. A talaj ne legyen semmi esetre meszes és túl kötött, e célra legalkalmasabb a bőtelepény tartalmu s jól kimunkált kerti talaj.

A talajt megelőző ősszel 50 centiméter mélységre megforgatjuk, hogy így a téli fagyok is annak porhanyósságát elősegítsék. Tavasszal még az ültetés előtt párszor át kell kapálni s elegyengetni, hogy már az ültetés előtt jól ki legyen munkálva.

Az ojtvány iskola sortávola 140 cm. legyen s a sorok iránya északról délre vezessék, hogy így a felhuzott bakhátak között a napsugarak jobban felmelegíthessék a talajt.

A sorok kijelöltetvén, az első sorban kibuzzuk a zsinórt s akkor egy embert ásóval a zsinór mellé állítván, ásatunk vele árkot oly formán, hogy az első ásónyom-földet kiteszi jobb oldalra az árok szélére, a második ásónyomot már nem teszi ki, hanem az első nyom helyére s ott széjjel üti az ásó lapjával; a harmadik ásónyomot ismét kiteszi s a negyediket ismét a helyére s így minden második ásónyomföld kitétetik az árok szélére s minden második kint hagyatik az árokban. Az ásásnál ügyelni kell, hogy az ároknak a zsinór felől eső része a zsinór mellett függőlegesen az ásóval lemetszessék. Ha a munkás az első ásónyommal végig ért, akkor ismét előlről kezdi s ez eljárást ismétli a második ásónyomnál is. Ezen munkának célja, hogy a föld jól át legyen művelve, továbbá, hogy így a zsinór mellett kapunk egy körülbelül 10 centiméter mélységű, egy ásónyom széles árkokat.

Most következik az ojtványok beültetése; e célra szükségünk van egy 30 centiméter széles s 5-6 méter hosszú ültető deszkára, mely az árok függőleges szélén élére állítva lefektetjük. Ezen ültető deszka arra való, hogy az ojtványok mellett egyenlő magasan állítsanak be az árokba. — Megkezdjük az ojtványok beállítását az árokba úgy, hogy az ojtógalyak szemjeli mind egy irány felé nézzenek, hogy a nyári gondozásnál meg ne sértessenek s az ojtványok végei a deszka szélével szinjeljenek; az ojtványok egymástól távolsága 4-5 centiméter.

Ha az első árokban az ojtványok végig vannak állítva, két ember a sorok mellé áll két oldalt s kapával a földet az ojtványokra huzza, hogy árok egészen beteljen s egy ember ezután ezen földet két oldalról ezen célra készített sulyokkal mindkét kezével egyszerre két oldalt erősen a földet az ojtványok mellett megtömi.

Ezután a két kapás ember ismét két oldalt állva a földet ujjal felhuzza 15 centi magasan s a föld ismét erősen két oldalról megsulykoltatik. Ezen eljárást mindaddig ismétlik míg az ojtványokból már csak az ojtó galyak maradnak ki a bakhátra felhuzott ormóból, ezután ismét annyi földet huznak fel két oldalról, hogy az ojtógalyak egészen földdel eltakartassanak, ekkor már azonban a földet nem sulykolják, hanem egy munkás óvatosan

a két öklével a földet két oldalról erősen összenyomkodják s utoljára felül porhanyó földdel az egészet betakarják, hogy az ojtó galyak felett 3-4 centiméter földréteg legyen. Így járunk el a többi soroknál is.

Az így beültetett ojtványiskolák nyári gondozása abból áll, hogy a bakhátakat mindannyiszor ha eső után megcserepedett rajta a föld óvatosan, de csak éppen a felületét késsel megporhanyítjuk és ezt mindannyiszor kell ismételnünk mihielyt észrevesszük, hogy a föld kezd megcserepedni. Julius hóban óvatosan kibontjuk késsel az ojtványokat, de csak az ojtás helyéig s ha az ojtógalyak gyökeret vertek volna, azokat óvatosan éles késsel eltávolítjuk s elvégezvén porhanyó földdel azonnal ismét befedjük, augusztus hóban ezen eljárást ismételjük, szeptember hóban már az ojtások helyét nem takarjuk be földdel, hanem nyitva hagyjuk, hogy a forradáson lévő callus megfásodhassék.

(Vége köv.)

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1898. február hó 21-én.

Allamadósság:

Magyar aranyjárdék 4%.	—	121.70	122.20
" vasuti beruházásiköt. 4%.	121.75	122.75	
" koronajárdék 4%.	—	99.25	99.75
" regále vált. köt. 4%.	—	101.25	102.—
Osztrák aranyjárdék 4%.	—	122.25	122.75
Egységes államkötvény 4%.	—	102.25	102.75
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	140.50	141.50	

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	382	385.25
Osztrák hitelbank részvény	—	363.80	364.—
Magyaripar-és-keresked. bank. r.	104.50	105.—	

Sorsjegyek:

Magyarjelzálogban 4%-os sorsj.	122.75	123.75
" 3%-os	103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%.	118.50	119.50
Magyar vörös keresztorsjegy	10.25	10.75
Osztrák	20.—	20.50
Olasz	12.25	12.75
Bazilika sorsjegy	6.70	7.20
Jó-sziv	3.80	4.20

Fennemak:

Cs. és kir. arany	—	5.67	5.75
20 márkás arany	—	11.75	11.79
20 frankos arany	—	9.52	9.55
1 Sovereigns	—	12.01	12.05

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készárú-üzlet.

1898. febr. 21-én.

Buzát ma mérsékeltén kínáltak, a kereslet kedvező volt. Elkelt szilárd irányzat mellett 18.000 mm. 5 krral magasabbáron.

Egyébb gabonaneműekben gyöngye hozatal következtében a forgalom gyöngye volt, az irányzat szilárd.

Eladatok:

Buza, Tiszavidéki. 100 mm. 76-2 k. 13.— forinton, 1600 mm. 77 k. 13.30 forinton, 100 mm. 76-5 k. 13.10 forinton, 200 mm. 76 k. 12.95 frton, 200 mm. 76 k. 13.— frton, mind három hónapra.

II. Határidő-üzlet.

Az irányzat esendes volt, és az árak kisebb árhullámzás mellett változatlanul zártak.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 órakor.

Buza szeptemberre	9.30 — 9.32
" márcz.—apr.	12.05 — 12.07
Rozs márcz.—apr.-ra	8.69 — 8.70
Tengeri máj.—jun.-ra	5.34 — 5.36
Zab márcz.—apr.-ra	6.49 — 6.51

Délután 4 órakor zárlat:

Buza tavaszra	12.00 — 12.02
" őszre	9.29 — 9.30
Rozs tavaszra	8.67 — 8.69
Zab	6.49 — 6.51
Tengeri máj.—jun.	5.32 — 5.33
Repeze augusztusra	11.80 — 11.85

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyószám 143. Páratlan bérlet 113. Ma, kedden, 1898. évi febr. hó 22-én:

A nagymama.

Csiky Gergely vigjátéka.

Személyek:

Szerémi grófné	—	—	F. Csigaházy
Ernö unokája	—	—	Vidor Dezső
Örkényi Vilmos, báró nyug. ezredes	—	—	Fenyéri M. (Kálmán)
Piroska) rokonai	—	—	Tanay Fr. Fái Flóra.
Timár Karolin, nevelő intézet tulajdonosa	—	—	Cserényi Adél
Mártha	—	—	Szabó Irma.
Tódorka Szilárd, tanár	—	—	Sziklay M.
Langó Seraphine, nevelőnő	—	—	Kiss Irén.
Kosztia, nyug. evang. tábort. lelkész	—	—	Szathmáry Á.

Kiadó és laptulajdonos:

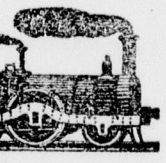
Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Konez Ákos.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal.

Bérekcsik dijszabályzata.

	Két	Három	Négy
I. Napszámra.			
Égész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	—	—	—
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	—	—	—
II. Óraszámra.			
Fél órára	—	—	—
Háromnegyed órára	—	—	—
Egy egész órára	—	—	—
Minden következő órára	—	—	—
Az utolsó órában túl felidőre vagy kevesebb időre	—	—	—
III. Egyes járatokért.			
Megállapodás és visszamenet nélkül a város körpénin belül	—	—	—
IV. Meghatározott járatok.			
Temetőeknél (tallakbúvárogás nélkül), ha a végtelepség a templomban történik	—	—	—
A temetőbe ki és vissza	—	—	—
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	—	—	—
A színházba menet	—	—	—
A színházról jövet	—	—	—
Bármely vasuti indóház vagy raktárhoz napjai menet vagy jövet kézi táskával	—	—	—
Féjjel menet vagy jövet kézi táskával	—	—	—
A kocsi mellé elhelyezett minden darab málna után 10 kr. jár.	—	—	—
A korcsolyázó vagy csónakázó tóhoz, csukorgyár, légszerpár, kertészeti egylet és gőzmalomhoz menet vagy jövet	—	—	—
Menet és visszajövet egy órai várakozással	—	—	—
A nagyvárosi firdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldésház menet vagy jövet	—	—	—
Menet és jövet egy órai várakozással	—	—	—
Minden következő órára	—	—	—
Külső három- és lövésértékre oda és vissza egy órai várakozással	—	—	—
Minden következő órára	—	—	—
A katonai lakóházhoz és katonai kórházhoz menet vagy jövet	—	—	—
Menet és jövet egy órai várakozással	—	—	—
Minden további órára	—	—	—

Vasuti menetrend.

Érvényes 1897. október hó 1-től

— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczen—Budapest (M. áll. v.-tól.)			
Debreczenből indul	Vonat	Érkezik	
P.-Ladány	12.— déli	Vegyesvonat	1.28 délután
P.-Ladány	3.48 délután	Tv. sz. sz.	5.24 délután
P.-Ladány	8.15 este	Személyvonat	9.45 este
Budapest	8.55 reggel	Gyoresvonat	1.00 délután
Budapest	12.30 délután	Személyvonat	8.10 este
Budapest	10.37 este	Személyvonat	5.45 reggel
Debreczen—M.-Sziget			
Szatmár	5.28 reggel	Személyvonat	1.— délután
M.-Sziget	3.05 reggel	Személyvonat	9.50 délután
M.-Sziget	4.07 délután	Személyvonat	11.— este
M.-Sziget	8.59 délután	Gyoresvonat	11.40 este
M.-Sziget	7.58 este	Tv. sz. sz.	8.00 reggel
Debreczen—Szerencs			
Szerencs	8.25 reggel	Személyvonat	11.26 délután
Szerencs	4.02 délután	Személyvonat	7.07 délután
Szerencs	8.10 este	Személyvonat	11.— este
Debreczen—Füzes-Abony			
Füzes-Abony	4.42 reggel	Vegyesvonat	10.24 délután
Füzes-Abony	4.12 délután	Vegyesvonat	7.50 délután
Debreczen—Nagy-Léta—Vértés			
N.-Léta—Vértés	8.25 reggel	Vegyesvonat	10.46 délután
N.-Léta—Vértés	4.17 délután	Vegyesvonat	6.20 délután
Debreczen—Büd-Szt-Mihály—Tisza-Lök			
B.-Szt-Mihály	5.28 reggel	Vegyesvonat	8.58 reggel
B.-Szt-Mihály	8.54 délután	Vegyesvonat	8.58 délután

* Minden keddén
** Csak Tisza-Füze

Budapest—Debreczen			
Debreczenbe érkezik	Vonat	Indul	onnan
P.-Ladány - - 7.40 reggel	Tv. sz. sz.	6.12 reggel	
P.-Ladány - - 6.10 reggel	Személyvonat	4.08 reggel	
Budapest - - - - -	Gyorsvonat	9.16 este	
Budapest - - - 5.47 délután	Személyvonat	9.40 délelőtt	
Budapest - - - 6.54 délután	Gyorsvonat	2.15 délután	
Budapest - - - 2.40 éjjel	Személyvonat	7.05 este	
M.-Sziget—Debreczen			
M.-Sziget** - - 7.58 reggel	Személyvonat	4. - reggel	
M.-Sziget - - - 12.16 délután	Személyvonat	6. - reggel	
M.-Sziget - - - 6.58 délután	Személyvonat	1.35 délután	
M.-Sziget - - - 8.43 este	Gyorsvonat	4. - délután	
M.-Sziget - - - 10.22 este	Személyvonat	3.56 délután	
Szerencs—Debreczen			
Szerencs - - - 8.07 reggel	Személyvonat	5. - reggel	
Szerencs - - - 12.21 délután	Személyvonat	9.07 délelőtt	
Szerencs - - - 7.50 este	Személyvonat	6.13 délután	
Nagy-Léta—Vértess—Debreczen			
N.-Léta—Vértess 7.25 reggel	Vegyesvonat	5.25 reggel	
N.-Léta—Vértess 3.18 délután	Vegyesvonat	1.05 délután	
Büd-Szt-Mihály—Tisza-Lök—Debreczen			
B.-Szt-Mihály 8.17 reggel	Vegyesvonat	5.25 reggel	
B.-Szt-Mihály 6.41 este	Vegyesvonat	3.27 délután	
Füzes-Abony—Debreczen			
Tisza-Füred - - 8. - reggel	Vegyesvonat	4.18 reggel	
Füzes-Abony - - 6.52 délután	Vegyesvonat	11.55 délelőtt	
F.-Abony*** - 7.47 este	Vegyesvonat	5.22 délután	

* Csak P.-Ladányig.
 ** Csak Szatmárról.
 *** Csak Oltár-Köcsk.

NYILT-TÉR.

Nyilvános köszönet.

Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak Neunkirchenben (Alsó-Ausztria), az antirheumatikus és antiarthritis vertisztító thea feltalálójának. Vértisztító készvény és csusz ellen.

Amidőn itt a nyilvánosság elé lépek, ez azért történik, mert kössegemnek tartom Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak Neunkirchenben, legbensőbb köszönetemet kifejezni a okért a szolgálatokért, melyeket a fent nevezettnek vertisztító theaja fájdalmas csuzos bajomban tett és hogy mindazokat, akik ezen borzasztó bajba esnek, ezen kitűnő theára figyelmeztessem. Nem vagyok képes kifejezni azon kínzó fájdalmakat, melyeket 3 éven keresztül mindenidőváltozásnál tagjaimban éreztem és miktől sem gyógyszerek, sem pedig a Bécs melletti Badenben használt képes fürdők nem tudtak megszabadítani. Almatlanul vergődtem az ágyamban éjszakákon keresztül, étvágyam folytonosan kevesbedett, kinézésem borús volt és testi erőm alábbszállott. A theának 4 heti használata után nemcsak megszabadulám fájdalmaimtól és most is jól érzem magam, miután már 6 hét óta nem iszom theát, de egész testi állapotom is megjavult. Szilárdan meg vagyok győződve, hogy mindenki, aki hasonló bajban ezen thea használatához olyamodik, a feltaláló Wilhelm Ferencz urk által fogja.

Kitűnő tisztelettel

Butschin-Streitfeld grófné
 alezredes neje. 1048 12-4

Kiadó lakosztály.

Nagy-Mester-utca 1329. sz. a.

egy utcza lakosztály,

mely 4 szoba, konyha, kamra, világos és sötét pincze s fás-szinből áll, együtt kiadó.

Értekezhetni ugyanott a tulajdonossal.

118.
 év. 1898. szám.

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezenel közhírré teszi, hogy a h.-bösszörményi kir. járásbiróságnak 1897. évi 8609./P. sz. végzése folytán Dr. Holländer Dezső ügyvéd által képviselt Tóth Gyula felperes részére Simon Ferenczalperes ellen 315 frt 80 kr. követelés és járuléka erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás folytán, alperestől lefoglalt és 405 frtra becsült ingóságok a h.-bösszörményi kir. járásbiróság 807./P. 898. sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap- és felülfoglaltatott követelése erejéig is, amennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna, az árverésnek végrehajtást szenvedő t.-csegei lakásán leendő megtartása határidőül 1898. évi márczius hó 1. napján d. e. 10 órája kitűzetik, a mikor a bíróság

lefoglalt szobabutorok, sertések, széna és egyebek a legtöbbet ígérőnek közszépítés mellett, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár fölöslegére fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdetésnek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt H.-Bösszörmény, 1898. évi febr. hó 14-ik napján.

Kopacsek Aurél

kir. bírósági végrehajtó.

158-1-1

KRIEGNER-féle

Akácia arcz-crème 1 forintért, szappan 50 kr.

TOKAJI CHINA-VASBOR

vérszegénység, sápkór, étvágytalanság gyógyítására s gyenge gyermekek erősítésére kiválóan hatásos készítmény.

Kitűnő sajátosságaiért belügyminiszteri engedéllyel látatott el. — Egy üveg 3 frt, kis üveg 1 frt 50 kr.

REPARATOR

Csusz és köszvény ellen meglepően ható külszer, melylyel a Szt-Rókus-kórházban 136 esetben tétetvén kísérlet, ezek közül 129 esetben teljes gyógyulás, 7 esetben javulás éretett el. Nagy üveg 1 frt, kis üveg 50 kr. — Ezen készítmények kaphatók ország szerte a gyógyszerárakban.

Főraktár Budapestent:

Kriegner György gyógyszerháza a „Magyar koronához”

BUDAPFST, Calvintér.

A CIVIS NAPTÁR

Minden

család

hivatal

üzlet és

magános

vegyen

Civis

Naptárt

az 1898. évi naptár-kiadványok legérdekesebbike; van benne tanulságos és szórakoztató olvasmány bőven és mindezt számos kép tarkítja.

Különösen kiemelendő: Az 1848/49. szabadságharc története Bartha Mórtól, valamint Szaboleska Mihály, Könyves Tóth Kálmán, Váradi Antal stb. irodalmi előkelőségek dolgozatai; A mult év története, számos illusztrált adoma és a bővített Czimtar.

Ezen sokoldalú és közhasznú naptár ára 36 kr.

Kapható a Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaságnál, — továbbá minden könyvkereskedésben és dohánytőzsdében.